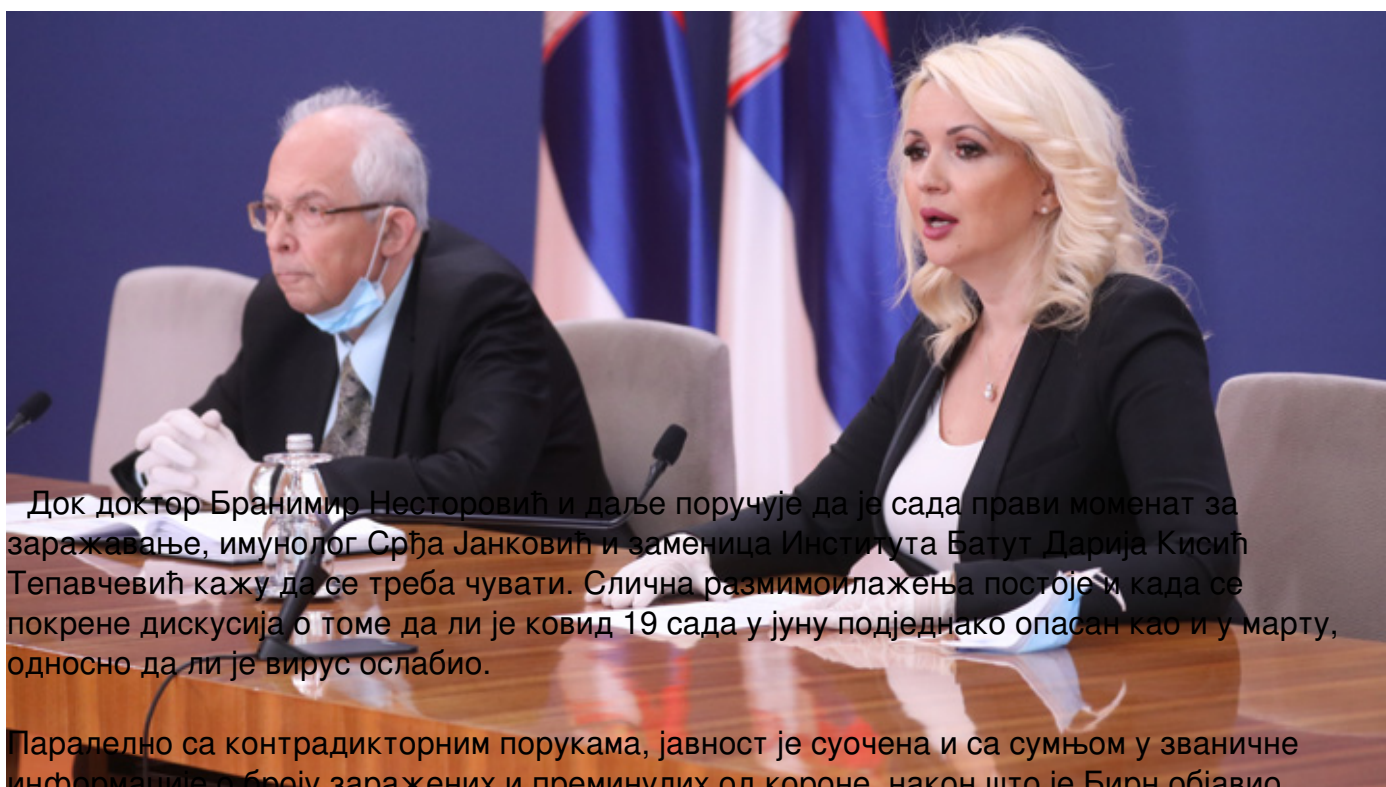

Одговор на питање да ли у овом тренутку треба што више људи да се зарази корона вирусом, те да ли је вирус ослабио зависи од тога који члан Кризног штаба говори о овој теми.

Док доктор Бранимир Несторовић и даље поручује да је сада прави моменат за заражавање, имунолог Срђа Јанковић и заменица Института Батут Дарија Кисић Тепавчевић кажу да се треба чувати. Слична размимоилажења постоје и када се покрене дискусија о томе да ли је ковид 19 сада у јуну подједнако опасан као и у марту, односно да ли је вирус ослабио.

Паралелно са контрадикторним порукама, јавност је суочена и са сумњом у званичне информације о броју заражених и преминулих од короне, након што је Бирн објавио текст, на основу увида у званичну базу података, у којем су представљени подаци према којима је број жртава вируса као и број инфицираних знатно већи од званично саопштаних. Поводом неслагања у броју заражених епидемиолог Предраг Кон је казао да ће власт пружити објашњење, али оно још увек није стигло.

Све ово заједно пољуљало је поверење у Кризни штаб и струку, и то у тренутку док број оболелих у Србији расте а грађани се позивају да покажу личну одговорност и да се придржавају мера. Саговорници Данаса сматрају да медицински део Кризног штаба под хитно мора да задобије поверење а то је како кажу, могуће једино пружањем истинитих информација.

– Јако је лоше што се губи поверење јер нам се може догодити да здравствена ситуација буде још гора, а ко ће онда имати ауторитет да каже људима шта да раде и како да се понашају. Нисам спреман да толико оптужим медицинске стручњаке јер међу људима

који су били у кризном штабу не видим толико мотива да манипулишу јавношћу и подацима, док код политичара наравно то видим – каже професор Факултета политичких наука Раде Вељановски.

Он додаје да су „људи потпуно дезоријентисани“ а да се неповерење у Кризни штаб даље прелива на све лекаре на свим нивоима здравствене заштите.

– Важно је да се људи који су одговорни за здравствени систем консолидују међу собом и договоре да ће радити искључиво вођени Хипократовом заклетвом без обзира на то ко их и на који начин уцењује. Ми морамо да верујемо да међу лекарима постоје они који су спремни да раде свој посао доследно до краја и који су спремни да укажу на оне који тако не поступају. У супротном, шта је алтернатива – истиче Вељановски.

Психолог Горан Томин пак сматра да поверење у Кризни штаб од старта није било на довољно добром нивоу да би они могли да раде свој посао који није нимало лак.

– Од самог почетка стизале су нам контрадикторне поруке, а различити чланови штаба давали су опречне изјаве. Ово сада што имамо је додатно погоршало ситуацију. И мислим да је делом довело и до ширења епидемије. Ми сада не знамо шта да мислимо – да ли је кризни штаб састављен од лекара или је састављен од политичара и ко заправо доноси одлуке, каже Томин.

Како објашњава, у кризним ситуацијама веома је важно информисање, које мора да буде правовремено, константно и најважније истинито, што нам је недостајало.

– А ако постоји поверење, онда ће грађани сарађивати и слушати шта им се говори. Ако нема поверења, онда неће ни сарађивати. Ми рецимо имамо поруку да треба да избегавамо масовна окупљања без поштовања мера, а онда на телевизији видимо прославе у изборној ноћи. И очекујемо од лекара да осуде такво понашање без обзира на то о коме се ради. То је једини начин да се врати поверење – закључује Томин.

Када се одузме слобода, одузме се и одговорност

Горан Томин истиче да грађани Србије нису неодговорнији од грађана других земаља а да је тренутно пребацивање одговорности на њих начин да се грађанима припише неуспех у спречавању ширења заразе. „Ми смо имали врло рестриктивне мере током којих нам је одузета слобода. Те рестриктивне мере су значиле да одговорност није на нама, јер ако нам неко одузме слободу, одузео нам је одговорност и преузео је на себе. А онда смо имали нагло укидање свих мера и поруку – сада сте ви грађани за све одговорни. На другој страни, на пример у Немачкој су постојале одређене мере које су биле јасне, континуиране и које трају све време. Грађани су се на њих навикли, знају да тако мора и поштују их. При томе, грађанима Немачке јесте слата порука да су и они одговорни, али то је била подржавајућа пријатељска порука“, објашњава Томин.

(Данас)